

RAKELSMINDE

AF KASPER KAAS · 13. OKTOBER 2023 · 3 MINUTTERS LÆSETID

Stephen King, Dean Koontz og X-Files er nogle af de inspirationskilder, der springer tydeligt frem i horrorromanen *Rakelsminde*, der mest af alt må betegnes som en identitetsløs omgang fanfiktion, hvor klichéerne står i kø.

Som ung var jeg ret stor fan af gyserforfatterne Stephen King og Dean Koontz og mindst lige så stor fan af TV-serien *The X-Files*, eller **Strengt fortroligt**, som den jo hed på dansk TV dengang.

Jeg tror, at forfatterne David og Stephan Garmark (der er tale om et par brødre) var mindst lige så fascineret af de førnævnte universer, som jeg selv var, og det bærer romanen *Rakelsminde* virkelig præg af.

Desværre alt for meget præg. For Garmark-brødrene lægger på ingen måde skjul på, hvorfra de har fået inspiration til deres roman.

Hele setuppet, karaktererne (der er ret tvivlsomme i sig selv) samt den stemning, som romanen burde udsende er som taget direkte ud af en Stephen King-roman.

Og det er desværre den allerstørste svaghed i **Rakelsminde**, fordi det gør romanen til en identitetsløs kopi, der kan gøre det virkelig svært for de fleste læsere og kritikere at tage dansk horror seriøst.

ALT FOR TYNDT PLOT

Tea Ehlers er journalist og beslutter sig for at rejse tilbage til sin fødeby Rakelsminde for at undersøge en række mystiske hændelser, der er foregået.

Der er tale om et selvmord, hvor manden Finn sprætter sig selv op (en af de få fede scener i bogen), der sætter gang i de sære hændelser.

Hændelser som desværre bliver mere og mere komiske for hver gang. Der er for eksempel tale om et hus, der forsvinder, samt flyvende hunde. Det sidste var simpelthen så fjollet, at jeg var tæt på at lægge bogen fra mig.

Da hun ankommer til byen, bliver Tea mødt af mistænksomme blikke samt en dyb tavshed. Ingen vil snakke med hende eller give hende information om, hvad der foregår.

I bogen optræder der tilmed en religiøs gruppe, der kalder sig for "Jesu Salige", der nok mest må beskrives som en fuldstændig kopi af den religiøse sekt, der optræder i Kings **The Mist**.

TRÆTTENDE KLICHÉER

Klichéerne står med andre ord i kø i bogen, og det virker ærlig talt som om, at Garmark-brødrene ikke har haft nogen plan med romanen.

De overnaturlige hændelser virker til at være smidt tilfældigt ind i bogen på steder, hvor der manglede lidt mere action.

De alt for mange klichéer gør romanen alt for forudsigelig, og desværre begrænses de mange klichéer ikke kun til selve plottet, men også til flere af personerne.

Det mest tydelige eksempel må være Sayid, der mest fremstår som "comic relief". Sayid fremstilles nemlig som en parodi på en flygtning, hvor der af en eller anden grund skal vises flere scener, hvor vi ser, hvor svært Sayid har ved at lære det danske sprog.

Sayid virker overfladisk, og det bliver bestemt ikke bedre af, at figuren flere gange i bogen gør brug af gammeldansk og faste vendinger, til trods for de førnævnte scener, der understreger figurens sprogbarrierer.

En anden person der fik mig til at grine – og det skal ikke læses som en positiv ting – er karakteren Kain. Ja, I læste rigtigt. Han hedder sgu Kain, og fremstilles mest som en udefineret

klassisk Koontz-håndlanger, der ikke tjener noget større formål i historien end at være stærk og farlig.

Kain (hvem pokker hedder dog det i virkeligheden på den jyske hede?) er mindst lige så overfladisk som resten af persongalleriet, der også er dybt utroværdigt.

SOM EN DÅRLIG FILM

“Det lyder som en dårlig film”. Således siger én af bogens personer på et tidspunkt, og det må bestemt være det rette stempel for denne roman.

For **Rakelsminde** minder virkelig om en dårlig film, og op til flere gange var jeg tæt på at opgive bogen. Jeg valgte at fortsætte, men desværre endte jeg alligevel med at sidde tilbage med en ligegyldig læseoplevelse.

Rakelsminde starter godt med et par gode scener. Men romanen er desværre en alt for blandet gryderet, der hurtigt mister sin smag.

Jeg elsker dansk horror og synes virkelig, at genren fortjener større udbredelse herhjemme. Men med en roman som **Rakelsminde**, så kan jeg desværre godt forstå, at mange har svært ved at tage dansk horror seriøst.

Titel: Rakelsminde
Forfatter: David og Stephan Garmark
Forlag: Kandor
Format: Hardback
Udgivelsesår: 2017
Sideantal: 295

Anmeldt i nr. 215 | [13/10/2023](#)

KASPER KAAS

SENESTE INDLÆG